

Všechno ne, pane faráři

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 100, 2-5)

*2 Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem!
3 Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase.*

Píseň: S 278 - Prosba

Modlitba

Hospodine, náš Nebeský Otče, vše, co máme, máme od Tebe a vše dobré, co jsme kdy udělali, Ty jsi skrze nás učinil. Proto Tě prosíme, abychom sami sebe pravdivě poznávali, abychom měli skutečnou pokoru a věděli, co je pro nás dobré, co od Tebe máme žádat. Jsme vděční za to, co jsme prožili v uplynulých dnech. Přicházíme a žízníme po Tvém Slovu. Dáváš nám odvalu pouštět se do nových věcí a nových úkolů, které život před nás staví. Dej, abychom Tě dnes chválili z upřímného srdce, skrze Krista, našeho Pána, voláme. Amen

I. Čtení (Mk 12, 35-42)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Marka 12, 35-42.

*35 Když Ježíš učil v chrámu, řekl jim ještě: „Jak mohou zákoníci říkat, že Mesiáš je syn Davidův?
36 Sám David řekl v Duchu svatém: „Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.“
37 Sám David nazývá Mesiáše Pánem, jak tedy může být jeho synem?“ Početný zástup rád mu naslouchal.
38 Když učil, řekl: „Varujte se zákoníků, kteří se rádi procházejí v dlouhých rízách, stojí o pozdravy na ulicích,
39 o přední sedadla v synagógách a přední místa na hostinách.
40 Vyjídají domy vdov a dlouho se naoko modlí. Ty postihne tím přísnější soud.“
41 Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhazují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho.
42 Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 7 - Stavba bábelské věže)

Pomůcka – basy od piva.

Nabízí se také otázka pro hlubší zamyšlení: spolupráce ve sboru, zvláště při bohoslužbách – spolupracujeme ve jménu Božím, jsme schopni se radovat z rozmanitosti nebo si každý hraje na svém písčátku, případně se ostatní musí podrobit? Jsme spíš babylonské nebo svatodušní společenství?

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň: Do Tvých starostí

Kázání (Lk 21, 1-4)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangelium podle Lukáše, ve 21 kapitole, 1-4 verši.

1 Ježíš pozoroval, jak bohatí vhazují své dary do chrámové pokladnice.

2 Uviděl i jednu nuznou vdovu, jak tam hodila dvě drobné mince,

3 a řekl: „Vpravdě vám pravím, že tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní.

4 Neboť ti všichni dali dary ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala všechno, z čeho měla být živa.“

Milí bratři, milé sestry,

jak na nás tento příběh působí? K čemu nás Ježíšova slova nebo jeho postoj zvou? Může být pro nás v tomto příběhu ukrytá nějaká moudrost? Byli jsem někdy postavení před nutnost dávat způsobem, který byl pro nás velmi obtížný? V jakém ohledu nebo v jaké oblasti svého života se považujeme za „**chudého**“ a v jakém za „**bohatého**“?

Přečetli jsme si příběh o chudé ženě – vdově, která nám dává základní lekcí o Synu člověka. Ježíš dává chudou vdovu jako příklad té, která složila celou svou **naději v Hospodina**. Dala mu všechno, co měla. Ona sama je živé evangelium a příjemná vůně Kristova. Slovo, které máme dnes před sebou, není o penězích, i když bychom to čekali, ale o **pokladu srdce**.

Nemusíme dávat jen peníze, ale i svůj **čas, energii a schopnosti**, i když jsme unavení nebo hodně zaměstnaní. Je rozdíl mezi dáváním almužny a dělením se o to, co máme, s těmi, kdo mají mnohem méně. Pro Boha není tak důležité množství toho, co děláme. Rozhodující je naše **velkorysost** a postoj našeho srdce.

Právě protože byla vdova chudá, dobře věděla, jakou hodnotu má to, co tak velkoryse darovala. I když ani mi nemůžeme nabídnout mnoho, přece to dáme na pomoc těm, kdo mají ještě méně.

Ježíš pochválil prostý čin oné ženy jako projev schopnosti žít v důvěře.

Všimnete si Ježíš je zde překvapivě nekritický. Neodsuzuje představitele chrámu za hrabivost, ani bohaté, kteří dávají almužnu z přebytku svého bohatství. Pouze poukazuje na to, že chudá vdova dává víc než kdokoli jiný, protože **dává svůj poslední halíř**. Pro vlastní živobytí si nenechala vůbec nic.

Ježíš se často projevuje jako pronikavý pozorovatel toho, co se děje kolem něj. A svými komentáři k tomu, co vidí, zároveň vyučuje – právě jako v tomto úryvku, když **sedí v chrámu**. Jemu nezáleží na tom, jestli je někdo bohatý nebo chudý, slavný nebo zapomenutý, muž nebo žena, osobnost nebo zbabělec.

Sám Bůh se staví, **tváří v tvář potřebám** druhých a my jsme taktéž pozváni k tomu, abychom se vzdali nejen nadbytečných, ale i potřebných věcí. Jsme pozváni, abychom druhým věnovali **potřebný čas, nejenom ten, který nám zbyde**. Jsme pozváni, abychom dávali dnes, a ne až zítra, a to vše bez podmínek, bez reptání, bez nároku na zveřejnění jména.

Jméno ženy, vdovy ani nevíme, to, co víme je, že **dala Bohu, vše, co měla. A Bůh se stál jejím přítelem, její ochráncem, pomocníkem a Spasitelem**. Pro Boha není tak důležité množství toho, co děláme. Rozhodující je naše velkorysost a **postoj našeho srdce**. I my můžeme mít srdce otevřené a připravené dávat všechno jako chudá vdova z evangelia.

Čteme, že to, co tam vhodila bylo pro ni všechno. Nemyslí na to, že by si mohla jednu minci ponechat, když druhou odevzdává.

Ona tam, bratři a sestry, hází dvě menší mince, které jdou snadno rozdělit, ale ona to neudělá. Ona i tu druhou polovici z toho mála co měla, odevzdá.

Zeptám se: kolik peněz máte dnes u sebe? Byli byste ochotní je odevzdat dnes do košíku všechny? Ne pro mě, ne pro sbor, ale pro Boha. Teď na to myslíte, nejraději byste se podívali do svých peněženek. A říkáte

si všechno ne, všechno ne pane faráři. Já nechci nic, sbor nechce nic, Bůh nechce vaše peníze. Chce tvoje srdce! Tvůj čas, který se nedá hodit do košíku.

Toto podobenství nemluví o penězích, ale o **pokladu srdce**. To, co vdova udělala je svědectví jejího života. **Objevila poklad svého srdce**. Našla perlu svého života. Ona ví velmi přesně, co dělá, když tam místo jednoho halíře hází dva. „**Všechno, co měla!**“

Bůh nevěnuje pozornost tomu, co je před očima, co je vidět, ale právě tomu, co vidět není. Upozorňuje nás, že je zbožnost, která se neprojevuje navenek, která se nevystavuje na odív, ale přesně naopak. Upozorňuje nás, že je také obětavost, jakou ani **nejsme schopni rozpoznat**. Můžeme mít radost z toho, že něco takového existuje: i když my nevidíme, on o tom ví.

Nakonec Kristus si odkrojil nejvíc: obětoval se za nás, totálně se vydal. Daroval nám vše, co měl. My se nemusíme vydávat hned totálně, stačí trochu – jenom tolik, kolik naše odvaha dovolí. Amen

Modlitba

Pane, pomáhej nám, abychom byli velkorysí a dělili se o dary, kterými nás obdarováváš. Ať pomáháme těm, kdo si sami nedokážou pomoci. Uč nás dávat a nepočítat. **Amen.**

Ticho – 30 sekund

Píseň: S 146 – Kdo chce dál

Večeře Páně

Vyznání vin

Ztišme se před naším Pánem a v tichosti srdcí vyznávejme:

Náš Pane, není na nás nic zvláštního, proč bys v nás měl mít zalíbení. Vděčnost za tvé dary není pravidelnou součástí našich postojů. I ve vztahu k tobě nám jde často o splnění našich vlastních plánů a cílů. Místo abychom čerpali z tvé životodárné blízkosti, čerpáme ze svého chytráctví a svých sil. Nedokážeme dokonale následovat tvého Syna, který tvé požehnání zpřítomňoval na cestě sebe-rozdávající služby. Neumíme ti zůstat věrní jako zvláštní lid víry a lásky. Dostáváme však pozvání k požehnanému stolu Ježíše Krista. Rozpomeň se proto i na nás – i nám dej zakusit blízkost tvého království. Ujisti nás, že i my máme místo v tom zástupu, který smí s úžasem objevovat sílu tvého díla, sytit se dary tvé spásy a očekávat slávu tvého království, dokud nepřijde. V této důvěře tě prosíme: **SMILUJ SE NAD NÁMI.**

Všichni, kdo takto vyznáváte a prosíte, připojte se hlasitým: **PANE, SMILUJ SE NAD NÁMI "..."** KRISTE, **SMILUJ SE NAD NÁMI "..."** PANE, **SMILUJ SE NAD NÁMI "..."**

Slovo milosti (Řím 5, 18-19)

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text

18 A tak tedy: Jako jediné provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a život.

19 Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými. Amen.

B. Pozdrav pokoje: na znamení pokoje a odpuštění – pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „Pokoj tobě**“**

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1Kor 11, 23-26)

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb**,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „**Tento kalich** je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Epikléze (modlitba)

Bože děkujeme nyní za dary tvé spásy. Dáváš nám okusit, jak tvé dílo spásy nalézá ztracené, nadlehčuje balvany trápení, jak syti hlad po útěše a naději. Očekáváme blízkost Kristovu, podivuhodně uzdravující blízkost tvého království. Připomínáme si toto tvé dílo s apoštolem, který dosvědčuje: „Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem.“ (1Kor 15, 3) Amen

Pozvání

Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnost zváni všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Děti taktéž!

Píseň během vysluhování – S 447, S 456

- *Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění

A. 4 Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval,

5 probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! (Ef 2, 4-5)
„**Jděte v pokoji**“

Děkováná modlitba

Pane, děkujeme Ti a chválíme Tě za to, že můžeme patřit do Boží rodiny, že se můžeme nazývat bratřími a sestrami, prosíme, ať je naše víra naplněna, ať nezůstane u sebe-ujišťování, a tak neumře hned v základu, ať vystupujeme ze sebe a rozdáváme tvou pomoc. Ať dokážeme mluvit o Tobě a Tvé spáse. Amen

Píseň: 422 – Jak dobré a utěšené

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Dobrotivý Bože,

- prosíme, obnov a posilni naši důvěru, naše vnímání a otevřenost pro tvou přítomnost mezi námi
- prosíme o posilu a povzbuzení pro všechny, kteří se snaží rozkrývat a zápasit ze lži, pomluvy a činy lidí zaprodaných zlu
- prosíme o víru postavenou na lásce a naději, která nás dovede ke konečnému vítězství nad silami zla a zmaru
- prosíme za lidi v neštěstí, v starostech, v nemocech a únavě, také v samotě a rezignaci, v bídě nadbytku, přesycenosti, znuďenosti a sobectví – přiveď je ke smyslu života
- prosíme o Tvou milost do našich rodin, manželství, sousedství, přátelství, společenství
- prosíme o Tvůj pokoj do zemí, kde je válka a nepokoje, do zemi, kde je hlad a žízeň
- prosíme o Tvou lásku, do dní nenávisti, zloby, hněvu a trpkosti
- prosíme o Tvého Ducha, který nás napomíná a vede po Tvých cestách.
- *Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...*
- Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Posláni (Jk 4, 5-6)

5 *Či myslíte, že nadarmo je psáno: „Bůh žárlivě touží po duchu, kterého do nás vložil“?*

6 *Mocnější však je milost, kterou dává. Proto je řečeno: „Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“*

Požehnání (Fp 4, 7)

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází,

od Ježíše Krista, jenž nás miluje a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce.

Jemu sláva i moc navěky. Amen

Píseň: S 117 – Je stále přítomná tvoje sláva